

VAN HERCKE was meteen de laatste ARCHITECT geweest die de Dienst Openbare Werken leidde : de Gemeenteraad achtte het opportuun in 't vervolg een INGENIEUR als Diensthoofd te benoemen. Ze gingen van de idee uit dat ingenieurs beter opgewassen waren tegen het vele, niet van technische problemen gespeende werk en dat in die drukke, snel evoluerende jaren 1880-1900. Ed. DE CUYPER werd VAN HERCKE's eerste opvolger en hij zou tot 1889 aanblijven. Ook nog in 1880 nam VAN HERCKE ontslag als brandweercommandant, dit na 35 jaar dienst.

Pierre VAN HERCKE was gehuwd met Caroline DE KEYSER. Ze woonden Wapenplein 12. Op 8 maart 1853 werd hen een dochter Marie geboren. Ze huwde hiemand minder dan Jules DAVELUY (Brugge 12 juni 1848 - Oostende 6 januari 1894), "Imprimeur Litographe de la Cour" en uitgever van het dagblad "L'Echo d'Ostende". Meteen een goed gegeven om de familie VAN HERCKE te plaatsen op het complexe schaakbord dat het Oostende van toen was (en nog steeds is trouwens). Marie stierf te Gent op 3 mei 1905. Pierre VAN HERCKE had nog een tweede dochter, Emma, alhier geboren op 7 maart 1856. Zij huwde Henri THONAR en stierf te Brussel op 9 juni 1912.

Caroline stierf te Oostende op vrijdag 17 april 1885, 63 jaar oud. Drie maand later, op maandag 20 juli 1885 stierf Pierre VAN HERCKE zelf.

Zijn begrafenis, op woensdag 22 juli, verliep met de nodige Belle-Epoque geplogenheden : in het sterfhuis kwam Burgemeester Charles JANSSENS persoonlijk een (passepartout-) lijkrede afsteken. De lijkstoet, waarin de harmonie "EUTERPE" opstapte, werd geopend door een detachement pompiers. Delegaties van de "SAUVETEURS BELGES" en van de maatschappij "HOOP IN DE TOEKOMST" volgden met hun vaandels.

De lijkstaf was bedekt met het vaandel van de spiritistische vereniging "DE ROTS", sociëteit waarvan VAN HERCKE lid was (1). Hij werd begraven in het familiegraf op het kerkhof aan de Nieuwpoortse Steenweg. Anno 1977 zagen we het monument er nog, links op een hoek van de centrale allée. Aan het graf hield VAN HERCKE's opvolger DE CUYPER een redevoering evenals Ch. DE SMET die een nogal mystieke lijkrede ten beste gaf in naam van de broeders van "DE ROTS". Dat was het dan voor VAN HERCKE.

N. Hostyn

(1) Over "DE ROTS" leze men : Omer VILAIN, Langs 't hard zand, p. 17-20: Spiritisme.

HET STATION VAN OOSTENDE.

Er is in de jongste tijd heel wat te doen geweest om te weten of het huidig station het zoveelste gebouw zal zijn dat voor de zagezegde "welvaart" zal moeten sneuvelen.

Na petitie en motie waaraan "De Plate" haar medewerking verleende had er ook een paneelgesprek plaats in het Ontmoetingscentrum. Na de uiteenzetting van O. Vilain, namens de actiegroep S.O.S. Station, kwamen de ingenieurs Tuytens (NMBS) en Vereycken (RMT) aan de beurt. Beiden verklaarden dat het station van de huidige plaats eigenlijk niet moet verdwijnen, maar dat ...

In feite kwam het hier op neer dat beide diensten nog steeds niet met elkaar aan tafel gezeten hadden om naar een gunstige oplossing te zoeken ! Met het gevolg dat Schepen J. Felix een dringend driemansgesprek (Stad, NMBS, RMT) eiste in het belang van eenieder.

O. V.